

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кудрявцева Сергія Валентиновича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України

м. Київ
26 березня 2014 року
№ 41-у/2014

Справа № 2-38/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шапталі Наталі Костянтинівни — доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кудрявцева Сергія Валентиновича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н. К. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Громадянин Кудрявцев С. В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України (далі — Кодекс) щодо оскарження ухвали суду про видачу виконавчого листа в апеляційному порядку у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України в аспек-

ті питання, чи підлягають оскарженню в апеляційному порядку ухвали суду про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду.

Необхідність в офіційному тлумаченні наведеного положення Кодексу автор клопотання обґрунтовує неоднозначним його застосуванням судами України, які, на його думку, по-різному вирішують питання щодо можливості оскарження ухвал про видачу виконавчого листа, а саме: в одних випадках апеляційні суди повертають апеляційні скарги на ухвали про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, оскільки такі ухвали не підлягають оскарженню, в інших — розглядають такі апеляційні скарги по суті.

Суб'єкт права на конституційне звернення зазначає, що неоднозначне застосування судами України положення частини третьої статті 389¹¹ Кодексу призвело до порушення його конституційного права на апеляційне оскарження рішення суду.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 19 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Із долучених до конституційного звернення копій рішень судів загальної юрисдикції (ухвали апеляційного суду міста Києва від 26 липня 2013 року, від 21 жовтня 2013 року та від 1 листопада 2013 року) не вбачається неоднозначного застосування апеляційним судом положення частини третьої статті 389¹¹ Кодексу, оскільки за цими рішеннями суд в усіх випадках повертав апеляційні скарги на ухвали судів першої інстанції про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів.

В інших доданих до конституційного звернення копіях судових рішень (ухвали апеляційного суду Житомирської області від 18 травня 2011 року та апеляційного суду Рівненської області від 16 червня 2011 року) апеляційні скарги на ухвали судів першої інстанції про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів були прийняті до розгляду та задоволені, проте на підставі невідомості справ третейському суду. Крім того, у цих випадках положення частини третьої статті 389¹¹ Кодексу взагалі не застосовувалося.

Отже, долучені автором клопотання судові рішення були прийняті за різних юридично значимих обставин.

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною в Ухвалі від 12 травня 2010 року № 31-у/2010, під неоднозначним застосуванням

положень Конституції України або законів України необхідно розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин.

Таким чином, Кудрявцев С. В. не довів неоднозначного застосування положення частини третьої статті 389¹¹ Кодексу, тому конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи наведене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кудрявцева Сергія Валентиновича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ